

Κυθήριοι,
Ἡ νῆσός σας ἐρημοῦται ἀπὸ τὴν μετανάστευσιν. Ὅσοι μένετε ἀφήστε τὰ μεσαιωνικὰ χωρία σας, κατεβή- τε εἰς τὰς παραλίας καὶ κτίσατε ἐ- κεί νέας καὶ συγχρόνους πολιτείας. Μὴ σὰς παραπλανήσουν ἄλλαι σκέ- ψεις.
Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

«Ἡ καλύτερα ὁδὸς διὰ τῆς ὁποι- ας ἡμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς τὴν λιπὴν ἐμπιστοσύνην, δὲν εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς κολακείας τῶν παθῶν ἢ τῶν πλανῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡ ὁδὸς τῆς διηγεσεὶς αὐτοῦ διαπαιδαγωγί- σεως διὰ τῆς ἀληθείας τὴν ὁποίαν πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ ὅσον δῆ- ποτε πικρὰ καὶ ἄν εἴναι».
ΕΛΕΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε΄ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΚΟΚΚΙΝΑΡΑ 18 ΚΗΦΙΣΙΑ - ΑΤΤΙΚΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1976 ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 48

ΝΑ ΤΑ ΠΟΥΜΕ;

Εἶναι παλὸν ἔθιμο τὰ Κάλανδα. Συμφα- σμένο ὄχι μόνον μὲ τὴν ἑορταστικὴν οἰκογε- νειακὴν μας ζωὴν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν γενικώτερη ζωὴ τοῦ τόπου μας, σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς, ἰδίᾳ δέ, ἐκεῖνες ποὺ ἔχουν σχέσι μὲ τὰ κοι- νὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους τους.
Ἐμεῖς, χωρὶς νὰ κρατᾶμε «τριγωνάκι» ἢ «καρναβάκι» καὶ χωρὶς νὰ εἰμαστε πειὰ παιδιὰ, θὰ τὰ «ποῦμε» σκόρπια καὶ συνοπτικά, μὲ τὴν συμπλήρωσι τέσσάρων χρόνων ἀπὸ τότε ποὺ ξαναεγγήκε ἡ «Φωνή».

Καὶ πρῶτα - πρῶτα, θὰ ποῦμε ἓνα μεγά- λο Εὐχαριστῶ, σ' ὅλους ἐκείνους, συμπατριῶ- τες καὶ μὴ, ποὺ μὲ τὴν ἐμπιστοσύνη τους στὴν σωστή μας πορεία, γύρω ἀπὸ τὰ Κυθηραϊκὰ θέματα, μᾶς περιέβαλαν μὲ τὴν ἐκτίμησή τους καὶ μᾶς ἔδωσαν τὴν δύναμι νὰ κρατήσουμε ἰσὺ δρόμο, τὸν ἀγῶνα μας γιὰ τὴ σωτηρίαν τοῦ μικροῦ μας Νησιού.
Τώρα, τὸ ἔαν ἐπιτύχαμε ἀπόλυτα ἢ ὄχι, αὐτὸ θὰ τὸ κρίνουν ἄλλοι. Γιὰ ἐμᾶς, εἶναι ἀρ- κετὸ ὅτι κάθε μῆνα πληθαίνουν οἱ ἀναγνώστες μας, καὶ μᾶς δημιουργηταί σοβαρὸ πρόβλημα ἱκανοποιήσεως τῶν πολυπληθῶν φίλων μας, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ συνεργασθοῦν στὶς στή- λες τῆς ἐφημερίδας μας.
Ἄς ἐλπίσουμε, ὅτι μὲ τὸν καινούργιο χρό- νο, θὰ θελτιωθοῦν οἱ ἐκδοτικὲς συνθήκες καὶ θὰ αὐξήσουμε τὶς σελίδες μας.

Γράφτηκε, ἄβασανίστως θέλομεν νὰ πι- στεύομεν, εἰς νεοκόπον συνάδελφον ὅτι «κά- πως ἄργα, ὠρισμένοι συμπολίτες, ἄρχισαν νὰ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὰ προβλήματα τοῦ Νησιοῦ μας», καὶ ἄλλα τινά...
Ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἀπαντήσωμεν ὅτι: Ζῶντος τοῦ Παναγιώτη Κ. Τσιτσιλίου οὐδεὶς Κυθηριὸς εἶχε τὸ σθένος καὶ τὸ θάρρος νὰ ἀσχοληθῇ κα- τὰ τρόπον μαχητικὸν καὶ νὰ θέσῃ ὡμὰ καὶ ἀ- περίφραστα, τὰ Κυθηραϊκὰ θέματα ἐπὶ τάπη- τος καὶ τοὺς Κυθηριούς ἐνώπιον τῶν εὐθύνων των. Καὶ ἐπὶ ἐπτάμηνον ἀπὸ τοῦ θανάτου του καὶ ἐπέκεινα, οὐδεὶς τὸ ἔπραξεν. Ἄλλ' ἡ πα- ράδοσις ἔδει νὰ συνεχισθῇ. Καὶ μὲ αὐτὸν τὸν στόχον ἐπανεξεδόθη ἡ «ΦΩΝΗ». Καὶ ἡ ἐπα- νέκδοσις τῆς ἀπετέλεσε καὶ τὸ μόνον νέον μα- χητικὸν στοιχείον εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν Κυθη- ρίων διὰ τὴν διάσωσιν τῆς Νήσου.
Τὸ ἔαν ἡ ἐφημερίς μας δημιουργεῖ ἀπλῶς

ρίζει καλύτερον παντὸς ἄλλου κάποιος κ. «τέ- ως» Πρόεδρος...
«ἔως» Πρόεδρος...
Τελεῖα καὶ παῦλα ἐπὶ τοῦ θέματος, διότι δὲν εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Κυθηραϊκοῦ ἀγῶνος, ἢ συνέχισις του, μολοντί πολλὰ θὰ ἠδύναντο νὰ γραφοῦν, καὶ εὐτράπελα καὶ σο- βαρά. Ἀλλὰ σεβόμενοι τὴν δημοσιογραφικὴν δεοντολογίαν, δὲν ἐκτεινόμεθα.

Οἱ τοῦ Νησιοῦ τὰ «λένε» συνέχεια διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις, οἱ ἐν Ἀθήναις τὰ «λένε» συνέ- χεια διὰ τοὺς ἐν τῇ Νήσῳ. Καὶ ἐμεῖς τὰ λέμε εἰς ἀμφοτέρους, ποτὲ κακοπίστως καὶ ὑστερο- βούλως, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι εἶναι ὁ μόνος τρό- πος «ξεκουνήματος» καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δέ, ὥστε νὰ προκύβῃ κάποιο ὄφελος, γιὰ τὸ Τσι- ρίγο καὶ τοὺς λίγους ποὺ ἔμειναν σ' αὐτό.
Τωρινὸς στόχος ὧλων, εἶναι ὁ συνεργάτης μας Γιάννης Μανέας, ποὺ θρίσκει ἐδῶ καὶ λίγους μῆνες στὸ Νησί μας, καὶ ποὺ μοιραῖα σὰν ζωντανὸς ἄνθρωπος ποὺ εἶναι, θέλησε νὰ ἀσχοληθῇ καὶ νὰ ἰδῇ μέσα ἀπὸ ἓνα ἀντικειμε- νικὸ καὶ σωστὸ πρίσμα τὰ προβλήματα τοῦ τόπου, νὰ τὰ σκιαγραφήσῃ καὶ νὰ προτείνῃ λύσεις, ἐνημερώνωντας συγχρόνως καὶ τοὺς ἀποδήμους μας.
Αὐτὸ δὲν ἄρεσε σὲ μερικοὺς. Καὶ τὸν θά- λανε στὴ μπούκα τοῦ τουφεκιοῦ, γιὰτὶ τὰ στρα- θὰ δὲν θέλομε νὰ μᾶς τὰ λένε, ἔστω κι' ἂν τὰ ξαίρομε.

Ἡ οὐσία τοῦ πράγματος εἶναι, ὅτι οἱ προ- ὀληματισμοὶ τοῦ Γιάννη Μανέας, εἶχαν τερά- στια ἀπήχησι στὸ Κυθηραϊκὸ στοιχείο τοῦ ἐ- ξωτερικοῦ, μὲ ἀπόδειξιν τὶς ἐπιστολὰς ποὺ ἔρ- χονται, ὑστερα ἀπὸ τὰ δημοσιεύματά του.

Στὰ τέσσαρα χρόνια ἀπὸ τῆς ἐπανεκδόσε- ως μας, εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ ἐδυσσευστήσα- μεν μερικοὺς καλοὺς μας φίλους, λέγοντάς τους ὅτι ἀδρανῶν, ἀλλὰ εἶναι πολὺ καλὸν νὰ τὰ «λές» παρὰ νὰ τὰ «καρφώνης». Εἰς ἄλ- λους ἀνῆκε αὐτὴ ἡ τακτικὴ, τὴν ὁποίαν δυ- σκολεούμεθα νὰ ἀκολουθήσωμεν, ἔστω καὶ ἔ- αν εἶναι ἡ πλέον εὐκόλος.

Τὰς περιπτώσεις, Νοσοκομείου, Γηροκο- μείου, Δημοσίων Ἔργων, Ἰδρυμάτων καὶ λοι- πῶν Κυθηραϊκῶν συμφέροντος ἔργων, εἰς Ἀ- θῆνας καὶ τὴν Νήσον, τὰς ἐθέσαμεν μετὰ παρ- ρησίας καὶ θάρρους, δυσσευστήσαντες ἀκόμη

καὶ τὸν λίαν ἀγαπητὸν μας Μητροπολίτην, τοῦ ὁποῖου ἔχουν παρεξηγηθῇ, δυστυχῶς, ὠρισμέ- ναι προτάσεις καὶ εἰσηγήσεις διὰ τὸ καλὸν τῆς Νήσου, ἀπὸ τοὺς ἀγνοοῦντας τοὺς ἀπωτέ- ρους στόχους τῶν ἐνεργειῶν του.

Ἡ Φιλολογικὴ Φωνή, ποὺ καθιέρωσε ἡ ἐ- φημερίδα μας, ἀπὸ ὀλίγων μηνῶν, ξεπέρασε τὶς προσδοκίαις μας.

Γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι Κυθηριοὶ, ἐκλεκτοὶ ἐργάται τῆς πέννας καὶ θαθεῖς γνώσται τῆς ζωῆς τοῦ τόπου, τῶν ἐθίμων μας, τῆς ἱστορίας καὶ τῆς λαογραφίας του. δίνουν ὑψηλὰ δείγμα- τα προσφορᾶς τους στὸν Ἑλληνικὸ πνευματι- κὸ χῶρο, τιμώντας τὴν καταγωγὴν τους καὶ τὸν ἰδιάζοντα Ἑπτανησιακὸ πολιτισμὸν, μέσα στὸν ὁποῖον, κινήθηκε ἐπὶ αἰῶνες τὸ Νησί μας.
Πετρόχειλος, Φύλης, Ποτήρης, Κριθαρῆς, Κουλεντιανός, Πανάρετος, Κουκούλης, Παπα- μαρινόπουλος, καὶ τόσοι ἄλλοι, ἐτίμησαν τὶς στήλες μας.

Κι' ὅλα αὐτὰ, μέσα σὲ διάστημα λίγων μηνῶν. Μὲ ἐπιτυχία, μὲ συνέπεια, χωρὶς παρεκ- κλίσεις ἀπὸ τὸν πνευματικὸ κύκλο ποὺ θέσαμε σὰν ἀρχὴ τοῦ ξεκινήματος.

Ἄς εὐχηθοῦμε, νὰ συνεχισθῇ ἡ συνεργα- σία καὶ μὲ τοὺς ἄλλους, νεώτερους Κυθηρίους Λογοτέχνες, γιὰ τὴν διαίονισιν τῆς παραδό- σεως.

Θὰ κλείσωμεν τὰ κάλανδά μας, μὲ μία εὐχή.

Μὲ τὴν εὐχὴ νὰ συνεχισθῇ καὶ εἰς τὸ μέλ- λον ἡ θερμὴ σήμερις καὶ συνεργασία ὧλων τῶν Κυθηρίων, ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, γιὰ νὰ μπορέσῃ τὸ μικρὸ μας Νησί νὰ συνεχί- σῃ τὴν πολιτιστικὴν πορεία του καὶ νὰ ἐπιβιώ- σῃ στὸν Ἑλληνικὸν χῶρον.

Α. Π. Τ.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ» ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΕ Ο- ΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ ΚΑΘΕ ΚΑΛΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΕΙ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΕΚΕΙ- ΝΟΥΣ ΠΟΥ ΣΥΜΠΑΡΙΣΤΑΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ ΜΑΣ

Η ΠΟΡΦΥΡΟΥΣΑ

Υπό κ. ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

«Ὅποιο λεζικό κι' ἂν ἀνοίξωμε, ὅποιο κείμενο γιὰ τὸ νησί μας ἀρχί- σωμε νὰ διαβάσωμε θὰ τοῦ θροῦμε κολλημένην πάνω του τὴν ἀρχαίχῃ ὀ- νομασία του Πορφυρούσα.
Ἀσυναίσθητα τὸ Πορφυρούσα μᾶς ἀφίγει στὴν σκέψιν τὴν ἐντύπωσιν, ὅταν καὶ νὰ ψάχνωμε στὰ ἔγκυρα τῶν χρόνων, ...σὰν κάτι δηλαδὴ τὸ πρω- τγονικόν, ὅπως ξεχασμένο θὰ λέγα- με ἀπ' τὰ χρόνια τῆς Παλιᾶς Δια- ἡκτικῆς, πῶς εἶναι καὶ τὸ ὄνομα Ἑ- λεισά, τοῦ μεγάλου νησιοῦ Πελοπόν- νησου, ποὺ σήμερα ἔχει καὶ τοῦτο τελεῖως λησμονηθῇ.
Ὁ ποιητὴς μὲ τὴν δύναμιν τῆς

φαντασίας του, ὅπως ἄλλοτε γράφα- με Γέσπερ μὲ τὸν «Πρῶτον αὐτῆς» του καὶ Φύσκολος μὲ τὶς «Χάριτες» ἀπώθεσαν τὶς ἐμπνεύσεις τους στὴν τότε κατάστασιν τοῦ νησιοῦ μας. Καὶ ἦσαν πραγματικὰ οἱ ἐπινοήσεις τους χαρούμενες κι' ἐλκυστικὲς ὅπως τὶς παρουσίασαν.
Τὸ ὄνομα Πορφυρεὶς τὸ φέρανε δυὸ ἄλλα ἀκόμη νησιά. Ἡ Κάρπαθος κι' ἡ Νίσυρος. Εἶχε φυσικότητα σὰν

ἀπέδιδε τὴν κατὰ κάποιον τρόπο σύ- στασίν τους, τὸ κύριο προϊόν τους. Ὁ δὲ Ἰουδαῖος Ἰεζεκιὴλ ἀναφερό- μενος στὴν μεγάλην ἀκμὴν τῆς Τύρου, ποὺ τὸ μεγαλεῖος τῆς θρηγνεί στὸ κε- φάλαιον ΚΖ' τῶν προφητειῶν του, ἰ- σχυρίζεται, στὴν παράγραφο 7, πῶς τὸ Πορφυρὸν χρώμα τῆς ἐπικρατούσης παντοῦ πολυτελείας τῆς ἐπικρατούσης οὐκ ἀπὸ τὴν Ἑλεια (Πελοπόν- νησος), ποὺ σὰν φυσικὸν ἐξάρτημα κα-

τὰ τοὺς γεωλόγους, εἶχε τὸ νησί μας μὲ τὶς κοραλλιογενεῖς σὲ ἄκρατο πορφυρὸν χροῖμα περιοχὰς τῶν Μου- δαριῶν κι' Ἀδελφίων.
Ἀναπολοῦμε τὰ μεγάλα στὴν ἐ- ποχὴν τοὺς σκάφη τῆς Τύρου, ποὺ μὲ τὴν θαρραλέαν τόλμην τους ἀλλά- κωναν τὶς ἀπέραντες θάλασσες γιὰ νὰ τῆς πάνε τὸν πλοῦτον ἀπ' τὰ πέ- ρατα τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἐξασφα- λίσουν τὴν καθόλου προνομιούχον θέ- σιν σὰν κοσμοπολίτης, ποὺ κατεῖχε, ὅ- μως γιὰ τὴν μορφήν τοῦ δικοῦ μας νησιοῦ δὲν μποροῦμε νὰ χῶμε καμμιὰ ὑπόψιν μας εἰκόνα. Πόσο ἀραιὰ θὰ ἔπρεπε νάταν κατοικημένο; Πόσο

περιστασιακὰ ἴσως νὰ παρεμβάλον- ταν στὸν τότε κόσμον; ...Ἴσως, ἂν σκεφτοῦμε καλλίτερα, πιστεύομε, ὅ- τι τὸ γεωγραφικὸν σχῆμα του δὲν πῆ- ρε καμμιάν ἀλλαγὴν. Ἴσως ἐπίσης, πῶς καὶ τὰ χρώματα τοῦ ὁρίζοντα καὶ τοῦ ἔδαφους, ποὺ τὸ διέπουν, νὰ μένουν παντοτεινά.
Ἐνὰς λάτρης τοῦ νησιοῦ, ὁ ἐξά- δελφός μου κ. Γεώργιος Σπ. Λεοντα- ράκης, περιγράφοντάς μου μὲ σπάν- ιαν ἐνάργεια τὶς ἐντυπώσεις ἀπ' τὴν περσινὴν ἐπίσκεψίν του μοῦ ἔλεγε μιά ἀπ' τὶς μέρες αὐτῆς. «Κυνηγώντας στὸ νησί, ὄχι γιὰ νὰ σκοτώσω ὄρνυ- (Συνέχεια εἰς τὴν 2α Σελίδα)

ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΕΥΑΣ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΔΩΡΑΣ ΜΟΑΤΣΟΥ-ΒΑΡΝΑΛΗ:
«Η κόρη της Ευας στο Παρίσι»,
Μυθιστόρημα. («Ιωλκός» 1976).

Μία ζωή, αλλά και μια δοσμένη στα γράμματα. Ένας άνδρας, ένας άνθρωπος, η κυρία Δώρα Μοάτσου - Βάρναλη στάθηκε υπομονετικά, δούλεψε κάτω από τον συζυγικό ίσκιό του μεγάλου μας ποιητή Κώστα Βάρναλη, χωρίς ιδιαίτερες τυμπανοκρουσίες και εντυπωσιακά χειροκροτήματα, σε όλα τα είδη του λόγου (ποίησι, θέατρο, μυθιστόρημα) με προσωπική επιτυχία. «Η κόρη της Ευας στο Παρίσι» είναι το τελευταίο μυθιστόρημα που κυκλοφόρησε πρόσφατα. Είναι μια ιστορία συγκινητική,

δοσμένη με πολύ λυρισμό.

Η κυρία Βάρναλη ξέρει να δημιουργεί την κατάλληλη ατμόσφαιρα. Ξέρει να μεταλλάξει τις εικόνες με το ίδιο ενδιαφέρον και να κερδίσει την προσοχή του αναγνώστη της. Και σε αυτό το νέο διβλίο παρθένος ώριμους στίχους, όπως το «Τραγούδι στη νεκρή μανούλα», «Οι αποτυχημένοι» κ.α., που πραγματικά δίνουν μια ξεχωριστή χάρη στο διβλίο. Ίδιος το «Τραγούδι στη νεκρή μανούλα», είναι ένα ποίημα, ίσως από τα καλύτερα στο είδος του, που γράφτηκε τα τελευταία χρόνια.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΡΙΔΗΣ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Π Ρ Ο Σ Κ Λ Η Σ Η

Ο «ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ» οργανώνει για το Νέον Έτος 1977, εορταστική συνεστιάση την Κυριακή 9η Ιανουαρίου 1977 και από ώρα 9.30 π.μ. εις το Κέντρο διασκέδασης ΚΑΛΑΜΠΟΚΑ (Τέρμα Πατησίων, οδός Παντελή Μακρή 5) κατά τη διάρκεια της οποίας θα κοπεί, κατ'απόφαση του Κ.Β.Ε.Α., η Βασιλόπιττα του Σωματείου μας και θα εμψυχωθεί ολόκληρο το πλοῦσιο Καλλιτεχνικό πρόγραμμα του Κέντρου.

ΤΙΜΗ ΔΕΙΠΝΟΥ (ΤΑΜΠΛ ΝΤ) ΔΡΑΧ. 250

Σας προσκαλούμε να παρευρεθείτε στην εορταστική αυτήν έκδηλωση του Σωματείου μας, με την οικογένειά σας και τους φίλους σας, δηλώνοντας τη συμμετοχή σας στα Γραφεία μας μέχρι και της 6ης Ιανουαρίου, τηλ. 3638.190.

Με πατριωτικό υψ. χαρτί

Ο Πρόεδρος
ΝΙΚ. Γ. ΦΑΤΣΕΑΣ

Ο Γεν. Γραμματέας
ΔΗΜ. Α. ΚΟΜΗΣ

ΠΑΡ' ΟΛΙΓΟΝ

Τα μεσάνυχτα της Αγίας Αικατερίνης συνέβη εις τον Πειραιά σφοδρόν αυτοκινητιστικόν ατύχημα, το οποίον υπήρξαν παρ' ολίγον θύματα ο πολιτικός μηχανικός Βασίλειος Λεβέντης και η συνεπιβαίνουσα εις το αυτοκίνητόν του κα Κυριακή Λιδανού.

Λόγω του όλίσθηστος του οδοστρώματος εις οδόν Λεβέντη απολέσαν τον έλεγχόν του έπέπεσαν επί τοίχου εις σημείον της κεντρικής ματος το ύψ' όριθμ. ΖΑ 3288 αυτοκινητόφορου ελάτιστα απέλον του κέντρου «Κάθο Ντόρο». Αποτέλεσμα της προσπτώσεως ήσαν μεγάλοι υλικοί ζημιαί και ο σοβαρός τραυματισμός των επιβαινόντων. Διά τούτς τραυματισθέντας — διακεκριμένους έποτήμονες — διεφέρθον προσωπικώς έκτος από ήγερτικά στελέχη του Ναυτικού, μέλη της Κυβερνήσεως. Ούτοι διεκομίσθησαν έν σειρά εις τό έφημερεύον Νοσοκομείον Πειραιώς και τελικώς εις τό Ναυτικόν Νοσοκομείον Αθηνών.

Ευτυχώς μετά ολίγημερον νοσηλείαν εις τό ως άνω νοσοκομείον έ-έληθον τελειώς καλά.

Τήν είδησην του τραυματισμού του κ. Λεβέντη πληροφορηθείσα ή ήγείσα του Τεχνικού κόσμου και πολλοί άνώτεροι υπάλληλοι των πολεοδομικών γραφείων Αθηνών — Πειραιώς έσπευσαν να του έκφράσουν προσωπικώς την συμπάθειάν των.

Από τό ως άνω αίσθήματα συμπάθειας, ούδείς Κυθήριος άπουσίασεν και πολλοί Κυθήριοι τον έπεσκέφθησαν και του τό έξέφρασαν προσωπικώς.

Η έφημερίς μας συμμετέχουσα εις την γενικήν συμπάθειαν του εύχεται πάντα υγείαν και πάντα να έσπερνά τόσον εύκολα, τόσον μεγάλους κινδύνους.

Η ΠΟΡΦΥΡΟΥΣΑ

(Συνέχεια έκ της 1ης Σελίδος)
και ή κι άλλα θηράματα, μά για να τό περπατώ και τό χαίρομαι, διεπίστωνα τά χρώματα της γής του, πού μ' έγοήτευαν πλαισιωμένα άπ' τό γαλάζιο της θάλασσας και του ούρανο. Κι' αύτά βρίσκονταν μεταξυ των χρυσού, καφετί, γκριζού και λαδοπράσινου. Άς παραμερίσουμε τ' άμπέλια, τίς έλιές, μυγαλιές, αχλαδιές, και τά πεύκα του, κι' άς έλθωμε στis καθαρές αύτοφυείς ολαστήσεις της γής του, την άστυή (φρύγαν - άγκαθία), θυμάρη, άσπάλαθο (ισχυρό άγκάδι μ' άνοι κίτρινο) τό κυρίως άγκάθι, τό σχοινό, πουρνάρι, γαιδουράγκαθο, θένιο κι' άκόμη την μυρτιά, την άσκέλα, τό ρέικι, την άγροφασκομηλιά, την άνονηρία και την έλίχρυσο (σεμπρεβίδα). Όλα δίνουν μία εικόνα της αιώνιας όμορφιάς του, της άσύγκριτης χάρης του.

Δέν ξέρω, πώς ή περιγραφή του με συνεπήρε; Πώς με μετέφερε νοερά στην πρωτογονική του ύφή; Πώς δραματίσθηκα μ' αύτήν την Πορφυρούσα;

Καιμιά γαλαντομία κειμένου δέν μάς την απέδωσε, δέν μάς την ζωνάναφεν από τότε, όμως στο πρώτο κοίταγμα της πατρίδας μου σκέφθηκα πώς την έλέπομε. Και ή άρχαία Πορφυρίς είναι κάτι, πού μάς χρειάζεται. Θάλεγα, είναι ένα κιτάπι, άπό τόσο παλιά, πού δέν τόχουν άλλα μέρη. Ένας τίτλος εύγενείας κι' άξιολόγητης του νησιού μας στα πολυθαμπά και σθημένα χρόνια των καιρών. Ένα δυσάποκτετο παρελθόν για όσους τόπους σήμερα κομμάτίζουν.

Χωριστά άν σκεφθώμε την γύρω θάλασσά τους.

Τά καθημερινά δελτία καιρού στο ραδιόφωνο μάς θυμίζουν κάτι άπ' την πανάρχαιη σημασία της. Στην θάλασσά αυτή μετά τά πλοία της Τύ-

ρου, πού την έργωσαν, τοποθετήθηκε ή γέννηση της Άφροδίτης, τό πέρας των Θησέα και Πάρι, ή καταπόντιση του Μύρτιλου, ίπποκόνου του Οινόμαχου, πού βοηθώντας τον Πέλοπα στο να τον νικήσει στις άρματοδρομίες, πού θα διεξάγονταν άπ' τούς μνηστήρες της θυγατέρας του, άφαίρεσε τούς ήλους άπ' τούς τροχούς του δίφρου του άφέντη του κι' έτσι έπέτυχε μέν τον φόνό του Οινόμαχου, αλλά πού κι' ο Πέλοπος για να μή κατά την ύπόσχεση, πού του είχε δώσει, στερηθή τις μισές χώρες της κυριαρχίας πού ή άποντούσε άπό την Ίπποδάμεια ή και του την παραχώρησε για μία νύχτα, κατά την σφοδρή έπιθυμία του, έσπευσε να τον γκαρμίζει προς τό μέρος της θάλασσας, πού σάν πέλαγο, δέχθηκε έκτοτε και φέρει την όνομασία του.

Και τέλος κοντά τους προς τό Τάιναιο έγιν' άκόμη ή διάσωση άπό δελφίνι του ποιητή Άρίωνα, (σάν πλοῦσιο για να τον ληστέψουν σκέφθηκαν να τον πνίξουν οι ναύτες του πλοίου πού τον γύριζαν άπ' την Ίταλία), πού είχε καταβελχθή άπ' τό παίξιμο της λύρας του και τον παρέλαβε με την συνοδεία κι' άλλων πολλών στη ράχη του όγκάζοντάς τον σώνον στην άκτή (περιγραφή στα χωρία 17 και 18 του «Συμπόσιου» του Πλούταρχου).

Άπ' τούς τόπους και τ' άχρογίαλια του νησιού μπορούμε πάντα με την φαντασία μας να βρισκόμαστε στην θάλασσα της Πορφυρούσης. Είναι αιώνια ή αύτή. Κ' είναι για μάς μία ίκανοποίηση και μία άληθινή μεγάλη χαρά!

Τήν όνομασία Πορφυρούσα διεσώσαν άπ' τούς άρχαίους συγγραφείς οι Στέφανος Βυζάντιος (άναφερόμενος και εις τον Άριστοτέλην) Πλίνιος και Εδσάθιος.

MIX. K. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Ο κ. Γεώργιος Ζαφείρης, Ναυτικός και ή Δ)νις Τασία Π. Καψάνη, έμνηστεύθησαν, εις Άρίαν Πελαρίαν, άφιχθέντες ειδικώς προς τότο ο μόν μνηστήρ έξ Άφρικής ή δέ μνηστή έκ Καναδά.

ΓΑΜΟΙ

— Ο κ. Βασίλειος Άναργ. Γλυτσός, Κρατικός επάλληλος έν Αυστραλία και ή Δ)νις Μαρία Θεοδόρου Τζάννε, έτέλεσαν τόδε γάμον των εις Καρθονάδες. Ως παρόνυμφοι, παρέστη ή Μαρία Δημ. Ζελίνη, Κτηνιάτρον.

— Ο κ. Ιωάννης Μακάι, σπονδαστής και ή Δ)νις Ματίνα Άνδρέου Γλυτσού, Καθηγήτρια Άγγλικής Φιλολογίας, έτέλεσαν τόδε γάμον των εις ΑΒΜΙΤΑΛ Αυστραλίας.

— Έτελέσθησαν εις Άρίαν Πελαρίαν οι γάμοι του κ. Κ. Καψάνη, Έπιχειρηματίου μετά της Δ)νιδος Άγγελικής Άνδρέου Γλυτσού, Μουσικό, έν μέσω πολυπληθοῦς και έκλεκτής κοινωνίας της Νήσου μας.

Ως παρόνυμφοι, παρέστησαν αι κυρίαί Ρίτσα Κριτζά και Μαρία Άντ. Φαροδούλη.

Οι νεόνυμφοι, άνεχώρησαν διά τον μήνα του μέλιτος, εις Δυτικήν Ελλάδα και Κέρκυραν.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η κυρία Ποθητή Γεωργίου Καρόδη, έτεκεν αιώως εις Άθήνας, ήλν.

ΑΦΙΞΕΙΣ

— Άφίχθη έκ Σόδνεβ, ή Δ)νις Πόπη Βρετιτό - Τσαούση, Καθηγήτρια Άγγλικής Φιλολογίας.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

— Άνεχώρησεν διά Σόδνεβ, ή κυρία Άντωνία Γ. Σαμίον, προς έπίσκεψιν συγγενών της.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τήν 12ην Δεκεμβρίου, έτελέσθη την 10ην πρωινήν ώραν έν Άθήναις, και εις τον Ίερόν Ναόν της Καπνικαρέας, τό και' έτος τελούμενον μνημόσυνο, εις μνήμην Μαρίας και Σπυρίδωνος Στάη, Μεγάλων Εδεργετών της Νήσου μας.

Κατά την έπιμνημόσυνον δέησιν, παρέστησαν εκπρόσωποι του Συνδέσμου, του Συλλόγου Κυθηρίων Σπονδαστών ως και άκετοι συμπατριώται μας, τιμώντες την μνήμην αυτών.

Ως γνωστόν, χάρις εις την δωρεάν των άειμνήστων, οφίσταται τό γνωστόν Κληροδότημα έποτροφών, χορηγούμενον κατ' έτος εις διαπρέποντας Κυθηρίους Σπονδαστάς, του Μαθηματικού Κύκλου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Άπεβίωσεν εις Μπρίσμπαρ ο Χαράλαμπος Κορώνης, έκ Φριλικιανίζων.

— Ωσαύτως εις Μπρίσμπαρ ο Μηνάς Μαρέντης, έκ Φοιλικιανίζων.

— Άπεβίωσεν εις ήλικίαν 72 έτών, ή Παναγιώτισσα Ν. Στάθη, έκ Κεραμωτοῦ. Η θανοῦσα, όπληρξεν υλόδειγμα καλής χριστιανής και άφήνει οδοναπλήρωτον κενόν εις την οικογένειάν της. Εις τον σόζυρόν της Νικόλαν, τά τέκνα της Ιωάννην και Εθνύμην, και τούς άδελφούς της Έμμαν. Στάθην, Καθηγητήν και Πόπην Πετροχείλον, ή έφημερίς μας άπεπθένει θερμά συλλυπητήρια, εις δέ τά τέσσαρα γρόνια της να της μοιάσουν εις ήθος και χαρακτήρα.

— Άπεβίωσεν εις Αυστραλίαν και εις ήλικίαν 79 έτών, ο Ζαχαρίας Σίμος, μεραλοεπιχειρηματίας εις Κατούμπα. Ο θανών κατήγετο από τό Κοτσονάρι ή

ΔΩΡΕΑΙ

Υπερ του Κασιματείου Οίκου Εγγηρίας

- Ο κ. Νικόλαος και ή κυρία Ειρήνη Καστρισιόν εις μνήμην Έλένης Κασιμάτη Δοχ. 1.000
- Ο κ. Νικόλαος και ή κυρία Ειρήνη Καστρισιόν προσέφερον υπέρ του Οίκου Εγγηρίας, εις μνήμην Μαρίας Άντ. Μανρομάτη Δοχ. 1.000
- Ο κ. Άντώνιος Τριφύλλης Μηχανολόγος - Μηχανικός » 460
- Η κυρία Φρόσω Καρόδη εις μνήμην Τούλας Σκονριώτον » 2.000
- Η Δ)νις Μαρία Σαραντοπούλον εις μνήμην γονέων της, διά τό γεῦμα της 25.12.76 » 1.000
- Ο κ. Αλέξανδρος Λαζανάς, διά τούς άπόρους διαβιόντας εις τό Γηροκομείον » 500
- Η Κυθηραϊκή Άδελφότης Βαλτιμόρης, ως έτησίαν εισφοράν » 3.672
- Ο Κυθηραϊκός Σύνδεσμος Άθηνών, εις μνήμην τέως Συμβόλου αυτου Νικολάου Βαρπατή » 500

★

- Η κ. Κούλα Στάθη, προσέφερεν υπέρ των σκοπών του Κεθ. Συνδέσμου Άθηνών και εις μνήμην γονέων και άδελφών της » 500

★

Η κυρία Μαριγούλα Χ. Κομνηνοῦ, προσέφερεν εις τον Ίερόν Ναόν του Άρίου Θεοδωρου Κυθήρων, ένα χαλί διαδρόμου.

★

- Ο Κυθηραϊκός Σύνδεσμος Άθηνών, προσέφερεν διά τό Σχολείον Καστρισιανίζων Δοχ. 1.000
- Διά τον αυτον σκοπόν τό έν Άθήναις Τριφύλλειον Ίδρυμα προσέφερεν » 1.000

25η Δεκεμβρίου 1976

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τό έν Άθήναις Ίδρυμα «Τριφύλλειον Νοσοκομείον Κυθήρων» διακηρύττει ότ έκτίθεται εις δημοπρασίαν δ' ένσφραγίστων προσφορών διά έκπτώσεως επί του προϋπολογισμού ή άνάδειξ άναδόχου έκτελέσεως κατασκευής άνεγκυστήρος προσώπων εις τό Γηροκομείον Κυθήρων.

Η δημοπρασία διεξαχθήσεται την 21ην Ιανουαρίου του έτους 1977 ήμεραν Παρασκευήν και ώραν 6—7 π.μ. εις τά γραφεία του Ίδρύματος.

Οι διαγωνιζόμενοι δύνανται λάθουν γνώσιν των σχετικών της δημοπρασίας και του τρόπου κήσεως αυτών και να παραλάβουν τεῦχος έντύπων στοιχείων, προς σύνταξιν και ύποβολήν της προσφοράς των, προσερχόμενοι κατά τάς ώρας 10—1 καθ' έκάστην εις τά επί της οδου Κάνιγγος 7 γραφεία του Ίδρύματος, (τηλ. 36 38.190).

Έν Άθήναις τη 25η Δεκεμβρίου 1976

Ο Πρόεδρος

Γεώρ. Κασιμάτης

δέ σόζυρός του κυρία Μαίρη Σίμου τυγχάνει άδελφή του Γεν. Δ)νιου του Γ.π. Κοινων. Ύπηρεσιών κ. Π. Παναρέτου.

— Άπεβίωσεν εις Άθήνας ο Νικόλαος Βαρπατής, γνωστός κοινωνικός παράγων της Νήσου μας. Ο θανών, διετέλεσεν επί σειράν έτών Πρόεδρος της Κοινότητος Χώρας Κυθήρων και μετά την εις Άθήνας εγκατάστασιν του, παρηκολούθει άνελλιπώς τάς πάσης φύσεως έκδηλώσεις των Κυθηραϊκών Σωματείων Άθηνών και Πειραιώς, προσφέρον την πολυτιμην πείραν του εις πάσαν περίπτωσιν.

Εις την οικογένειάν του, ή έφημερίς μας άπεπθένει θερμά συλλυπητήρια. — Άπεβίωσεν εις Αρωνιάδικα ο Δημήτριος (Τζίμης) Παπαδόπουλος, εις ήλικίαν 80 έτών. Ο θανών έπληρξεν πρότυπον καλοῦ οικογενειάρχου, ηνέτχησεν δέ να ίδη άριστα άποκατεστημένα και τά δύο του τέκνα, τόσον κοινωνικώς όσον και επαγγελματικώς. Εις την σόζυρόν του κυρίαν Άρχόντην, άδελ-

γήν του Προέδρου της Κοινότητος Ποταμού κ. Ν. Τριφύλλη, τά τέκνα του Σοφοδάν και Γεώργιον Φατσεά και Γεώργιον Παπαδόπουλον, ως και εις τάς έγγονάς του, ή έφημερίς μας άπεπθένει θερμά συλλυπητήρια.

— Άπεβίωσεν εις Πειραιά έτάφη εις Κόθηρα, ή Μαρία Άντωνίου Μανρομάτη, έτών 86 τό γένος Προτοφάλη. Η θανοῦσα, είχαν την εδνυχίαν να ίδη άριστα άποκατεστημένα όλα της τά τέκνα, τά οποία την περιέβαλον πάντοτε με άγάπην και σεβασμόν. Η έφημερίς μας συλλυπείται θερμώς τόσον τον εις Πειραιά νιόν της γνωστόν έμπορον Βασίλειον Μανρομάτην, την εις Κόθηρα θυγατέρα της Καλλιόπην Θ. Χλαμπεά, όσον και τούς εις Αυστραλίαν άριστα εγκατεστημένους Παναγιώτην, Δημήτριον και Κων)νον Μανρομάτην ως και την θυγατέρα της κυρίαν Έλένην Γεωργίου Σκλάβου.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΜΑΡΣΕΛΛΟΥ - ΚΙΝΗ

Υψηλήτρια Μικροβιολογίας

Όδός Βαλτετσίου 11

ΑΘΗΝΑΙ Τ.Τ. 144 ΤΗΛ. 620.607

DR ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ «Α. ΣΥΓΓΡΟΥ»
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΑΤΡΕΙΟΝ:

II ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ 25

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΤΗΛ. 41.72.900

ΟΙΚΙΑ:

II ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ 19

ΤΗΛ. 421.371

Ο Γιάννης Μανέας

ΓΡΑΦΕΙ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΖΕΙ

Νοσοκομείον - Γηροκομείον

A P Θ P O N

Δημοσιευόμενον καὶ εἰς τὸ «Κυθηραϊ-
κὸν Βῆμα» Αὐστραλίας.

Παρά τοῦ κ. ΙΩΑΝ. ΜΑΝΕΑ

Οἱ δύο ἱεροὶ ναοὶ Φιλανθρωπίας
τοῦ νησιοῦ μας.

Ἡ παρούσα ἔκθεσις προέρχεται ἀπὸ ἐπιτόμια μελέτη πραγμάτων καὶ καταστάσεων ἀπὸ τὴν αὐτοῦσια ὀψι τοῦς, ὅσοι καὶ ἀπὸ ντοκουμέντα παρμένα ἀπὸ ὑπεύθυνα ἐνδιαφερόμενες προσωπικότητες, μετ' ἀσμεπράματα γιὰ τὴν μελλοντικὴ ἀπόδοσιν τοῦς.

Για να γίνει εύκολωτε­ρη και ακριβέ­στη η διατύπωσις θα διαιρέσωμεν τήν ὕλην μας σέ δύο θέματα. Τό ἕνα θά ἀσχοληθῇ μέ τή λειτουργία τους, τήν ἀνέγερσι καί τά κτιριακά συγκρο­τήματά τους, καί τό ἄλλο θά ἀφορᾷ τό μέλλον.

Ἡ ἀνέγερσις τοῦ Νοσοκομείου ἐ-
στάθη δυνατὴ χάρις εἰς τὴν μεγάλην
διὰ διαθήκης κληροδοσίῳ του παρὰ
τοῦ ἀειμνήστου Νικ. Τριφυλλῆ ΕΞ οὗ
καὶ ἡ ὀνομασία του «Τριφυλλεῖον Νο-
σοκομείον», διὰ τῆς τεραστίας χρημα-
τικῆς καὶ ἡθικῆς συμβολῆς τοῦ αἰοδη-
μου Μιχ. Σεμιτεκόλου καὶ τίς μεγάλες
ἐρανοδοτικὰς προσφορὰς τῶν Παγκυ-
θηρίων. Ἡ ὀνομασία δύο Νομικῶν προ-
σώπων —Τριφυλλεῖον Νοσοκομείον—
κατ' ἀρχὴν μετέδρα τὰ Κύθηρα καὶ
—Τριφυλλεῖον Νοσοκομείον Κυθέρων—
μετέδρα τὰς Ἀθήνας, σὲ δύο διαφο-
ρετικὰ διαθήκες τοῦ Ν. Τριφυλλῆ καὶ
τῶν ὁποίων οὐ αἰφνιδίως θάνατος οὐ
δὲν ἐπέτρεψε τὴν συγχώνευσιν των
εἰς ἓνα παρὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπι-
θυμίαν του, ἐδημιούργησε ἓνα κατε-
στημένο, ποῦ ἀφ' ἑνὸς ἐμποδίζει τὴν
ὡσπὶ ἀξιοποίησιν καὶ ἀπόδοσιν τῶν ὑ-
φαιρουμένων, πρὸς δὲ ἐδημιούργησε μίαν
ἀνώμαλον κατάστασιν, ποῦ παρεμπο-
δίζει τὴν εὐρρυθμὸν λειτουργίαν τοῦ
Ἰδρύματος ἀλλὰ καὶ τὴν ἀξιοποίησιν
ἄλλων πλουσίων κληροδοτημάτων πρὸς
αὐτό. Καὶ ἐν τῷ Ἰδρύματι τοῦ Νοσοκο-
μείου εἶναι Κτῆμα τοῦ Τριφυλλεῖου Ἀθ-
ηνῶν καὶ παρεχρωρημένων ἐπὶ ἐνοικί-
σιον στὸ Κράτος μ' ἐλάχιστον ὀνομα-
στικὸν μίσθωμα διὰ ὀρισμένον διάστη-
μα, τὸ ὁποῖον καὶ διορίζει ἀνά τριε-
τίαν διοικητικὸν συμβούλιον προεδρευ-
όμενον ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Μητροπολί-
την μας, τὸ Νομικὸν πρόσωπον τοῦ
Τριφυλλεῖου Νοσοκομείου, ὡς ἐκ τῆς
μῆς διαθήκης τοῦ οὐ χρόνος δυστυχῶ-
ς ἐπέτρεψε τὴν παρὰ τοῦ διαθέτου

κυρώσιν της, διαχειρίζεται τὰ διὰ τούτης κληροδοτούμενα ἀκίνητα. Ἐνὼ τὸ ἔτερον ἐν Ἀθήναις νομικὸν πρόσωπον — Τριφύλλειον Νοσοκομεῖον Κυθήρων — ποῦ ὁ Τριφύλλης ἀπεφάσκει μόνον νὰ ὀρίσῃ μετὰ τὴν μὲ τὸν Μ. Σεμπέκο-λον συνάντησίν του καὶ δὲν πρόλαβε λόγῳ τοῦ θανάτου του, εἶναι κάτοχος καὶ διαχειριστὴς τοῦ κτήματος — Συν-τριβάνι — ποῦ διὰ χορηγηθέντος δανείου 15.500.000 δρχ. θὰ ἀξιοσηλοῦσιν συντόμως καὶ τὸ ὅποιο ἅμα τῇ ἀπελευ-θέρωσίν του χρεωστικῶς θὰ παίξῃ μέ-γαλον οἰκονομικόν, πολιτιστικόν καὶ κοι-νωνικόν ρόλον στὸ μέλλον τῆς νήσου καὶ τῶν κατοικίων της. Τὸ 1955 ἀνη-γέρθη τὸ κτιριακὸν συγκρότημα τοῦ Νοσοκομείου. Πῶς ἐαχεδιάσθη, πῶς ἐδημοπρατήθη ἡ ἀνέγερσις, πῶς ἀνη-γέρθη, πῶς παραχωρήθη δὲν εἶναι θέ-μας μας νὰ ἐξετάσωμεν. Ἐκεῖνο ποῦ π-φέρομεν καὶ πάλιν σήμερον στὴ δημο-σίτητα εἶναι ὅτι μετὰ πόρον 20 ἐ-τῶν εἶναι ἐτοιμόρροπον καὶ ἀπεφασισθῇ ἡ ἀνέγερσις ὡς ἀναφέραμε σὲ προ-ηγούμενη ἐκδόσιν μας, ἐνὸς ἑτέρου ἑ-ξωτερικοῦ ἀνεξαρτήτου καθ' ὁλόκλη-ρον περικαλύματος μὲ κόστος πλεον-τῶν 3.000.000 δρχ. διὰ νὰ προλάβῃ τὴν κατάρρευσιν τοῦ Κυρίου κτιρίου. Ἡ ἡλεκτρικὴ ἐπίσης εγκατάστασις ἐ-χει ἐξ ὁλόκληρου ἀνάγκην ἀνανεώσε-ως, ὡς δὲ μὲ ἐπιβεβαιώσε ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνι-κῶν Ὑψηρεσιῶν ποῦ μηνιαία ἐπιθεωρεῖ τὸ Ἰδρυμα καὶ τυγχάνει κρατικὸς ἐκ-πράσωπος εἰς τὸ διοικητικὸν συμβού-λιον, καθώς καὶ θεράποντες ἱστροί,

ὅτι τὸ Νοσοκομειᾶκόν Ἰδρυμα εἶναι
 ἄχρηστον καὶ ὅτι οὐδεμία ἐπέμβασις
 τὸ ὥζει. Τὴν τεράστια εὐθύνη καὶ
 τοὺς ὑπευθύνους τῆς ἀσάφητης ἰατρικῆς
 οἱ ἄρμόδιοι. Ἀθανάτη ἡ μνήμη τῶν με-
 γάλων ὠρητῶν καὶ αἰώνια ἡ πρὸς αὐ-
 τοὺς εὐγνωμοσύνη, μὰ καὶ παντοτεινὴ
 ἡ κατάρα στοὺς ἐκμεταλλευομένους
 τὴν φιλανθρωπίαν.

Αὐτὴ εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ Νοσοκομείου σήμερον ἀπὸ οἰκοδομικῆς πλευρᾶς, μὴ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τοὺς ἔχοντας ἄρμοδιαν γνῶμην ἰατρικῶς κάθε ἄλλο σὺν σχεδίῳ πληροῖ τοὺς ὅρους σύγχρονου παρομοίου ἰδρύματος. Στὰ εἴκοσι αὐτὰ χρόνια τῆς λειτουργίας του τὸ ἐπιστημονικὸ προσωπικὸ, συνεπλήρωσαν Κυθριοὶ καὶ Ξένοι θεράποντες ἰατροὶ διαφόρων ειδικοτήτων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐστρατολογήθη ἀπὸ κατοίκους τῆς Νήσου. Τὴν κατὰ μοῖραν σχετικὴν περίοδον, κανονικῶς λειτουργίαν του καὶ τὴν ἁρμονίαν σχέσεων προσωπικοῦ, αὐτὴ παρῶν τοῦ χρόνου, ὄρχισαν νὰ διαταράσσουσιν δημιουργηθεῖσες προσωπικῆς ἀντιθέσεις καὶ οἱ ὁποῖες σιγὰ - σιγὰ ἐ- ἐνένησαν σὲ σημείον, ὅχι μόνον νὰ μὴ ὑπάρχει προσωπικὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ ὑτόμων, ἀλλὰ νὰ λαμβάνουν χώραν προπηλακισμοὶ καὶ κατηγορίες ποῦ οἱ καὶ χεῖρισται ἐξημμοῦρησαν φαντατικὸν ἔξωνοσοκομειακὸν πατριασμὸν, ἐξέλειπε παντελῶς σεαυτοῦ καὶ πειθαρχία ἐσωτερικῇ, καὶ ἠνάγκασε τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ καὶ δὴ τὰ σπουδαιότερα νὰ ἀναχωρήσουν καὶ τὸ Ἰδρυμα, ποῦ πάντως σ' αὐτὸ καὶ μόνον οἱ κάτωτι ἐναποθέ- τουν κάθε ἐλπίδα τους γὰρ ὅτι συμβεῖ (καὶ ἀτυχῶς ὑπάρχουν συχνότερες ἐ- πείγουσες ἀνάγκες) ὀλίγου δεῖν νὰ εὐρεθῇ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, πολὺ περίεργον δὲ τὸ διοικητικὸν συ- βούλιον νὰ μὴ δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὴν Διοικητικὴν δυνάμιν του καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν κανονικὴν καὶ ὁμαλὴν λειτουργίαν του. Εἰς τὸ σημείον αὐτὸ καὶ πρὸ τοῦ ἐπικείμενου κινδύνου, ἀπεγνωσμέ- νες γεγνημένες ἐνέργειαι ἀπὸ ποικί- λες πλευρᾶς, ἔφεραν σὺν ἀποτέλεσμα νὰ σώσῃ τὴν κατάστασιν τὸ Υ.Κ.Υ. μὲ ἀποστολὴν καὶ ἀπόσπασιν διὰ διημνον διάστασιν ἱατρῶν ἀπὸ τοῦ Ζάννειον Νο- σοκομείου διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐπάν- δρωσιν του καὶ ἕως οὗτου μελετηθῇ καὶ πραγματοποιηθῇ ἡ ἀναδιοργάνωσις του. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο Νοσηλευτικῆς ἱκανότητος εὐρίσκεται τὸ Νοσοκομεῖον ὅταν γράφονται οἱ γραμμῆς αὐτῆς.

Τό 1975 ήνοιξε τάς πύλας του μέ έπισημότατη Τελετή τό Κασσιμάτειον Γηροκομειον Κυθήρων. Τό "Ιδρυμα του-τό άνηγέρθη κατόπιν δωρεάς παρά τού άειμνήστου Γεωργίου Κασσιμάτη, υπό τόν όρν να χρησιμοποιοηθή ώς οίκος Εύγης τας τών Κυθηρίων Γερόντων, έξ ου φέρει και τήν όνομασίαν του. Η δωρεά παρεχωρήθη εις τό Τ.Ν.Κ. ή διοικήσις του όποιου άπαρτιζομένη έκ τών ήγκριτοτέρων Κυθηρίων τού Κέν-τρου και έναλλασσομένη καθ' όρισμέ-νην περίοδον, μέ τήν προσθήκην και άλλων κληροδοσιμάτων και δωρεών πρός τόν ίδιον σκοπόν, έμελέτησε τήν άπεφάσισε τήν άποπεράτωσίς του. Τό σχέδιον του "Ιδρύματος έξεπονήθη άπό έπιστήμονα αρχιτέκτονα τόν εκ-πρόσωπον του Π.Σ.Ε. εις Κύθηρα κ. Γεωργίου Κόκομα και όπως πληροφω-ρούμε έπαρουσίασε ένα τέλειον αρχι-τεκτονικόν έργον επί του χάρτου. "Α-γνωστον άτυχώς πώς δέν έτηρήθη, ή άκριβής γραμμή του σχεδίου και ό-χι μέ τό τέσσαρες τεχνικές άλλες έ-πεμβάσεις, τό μετέπειτα και ενώ ά-νηγέρθη πράγματι ένα όρτιον από οικο-δομικής πλευράς κτίριον μέ πανοραμι-κήν θέσιν μέ καλλιτεχνικήν εμφάνισιν, πού στολιζει τό νησί και έντυπωσιάζει κάθε έπισκέπτη, δυστυχώς παρουσιάζει άτέλειες και έλλείψεις έσωτερικές πού δέν θάπρεπε, μά οι όποιες είναι εύκολον να συμπληρωθούν, πλην χρει-άζονται πλέον δαπάνην και πού πα-ρά ταύτα είναι άπαράτητον να γίνουν: π.χ. τοποθέτησις ηλεκτρικού άνελεκ-

απὸ τοῦ ἀντιτύπου τοῦ ὁποῖου νομικῶς δὲν ἀπέρχεται ἡ λειτουργία τῶν ἀνθ' ὧν ἐλάφη καὶ διὰ τὸν ὅποιον δὲν προέβλεψεν ἡθεὶς τοποθετήσας, πλήρως ἀποχετευτικὸν σύστημα καὶ ἄλλα τινὰ ἐπιουσιώδεστερα. Τὸ ὅλον κτίριον πρὸς τὸ παρὸν καλύπτει δύο Κυρίους ὀρόφους, ὑπερκείμενων τῶν ἰσογειῶν μετὰ προοπτικὴν ἀνυψώσεώς του καὶ ἐπεκτάσεώς του, δι' ἣν οἰοδηγοῦται μελλοντικὰ ἀνάγκας. Ἐπαυλαμβάνω ὅτι τὸ ἴδρυμα σὰν κτίριο εἶναι τεχνικῶς ἀρτίον καὶ στόλισμα τῆς γεννητέρας.

Τὸ Γηροκομεῖον εἰς μὲν τὸν πρῶτον ὄροφον εἶναι δυνάμει 9 δωματίων μὲ 16 κλῖνας καὶ τροφίμους, εἰς δὲ τὸν δεύτερον 12 δωματίων μὲ 48 κλῖνας καὶ μὲ ὑπηρεσίαν ἐκ 5 προσώπων.

Υπάγεται εις τὸ Νομικὸν πρόσωπον τοῦ Τ.Ν.Κ. καὶ κατευθύνεται παρὰ Διοικητικῆς συμβουλίου συγκεκμημένου εἰς τὴν παρούσαν θητεῖαν του παρὰ τῶν κ.κ. Γεωργίου Κασσιμάτ, νομικοῦ Συνταγματολόγου Προέδρου, Κωνστ. Λουράντου Δικηγόρου Ἀντιπροέδρου, Δημ. Κόμη Δικηγόρου Γραμματέως, Χαραλ. Σαραντοπούλου Λογιστοῦ Ταμείου, Χαραλ. Κρίθαρη Ἰατροῦ Μέλους, Παν. Κασσιμάτ τέως Ἐπιθεωρητοῦ Δ.Ε. Μέλους, Βασ. Μπαδὰ Ἐπιχειρηματίου Μέλους, Δημ. Κυριάκη Ταξιάρχου Μέλους, Πάνου Φύλλη Λογοτέχνη Μέλους.

Με έδραν του τὰ ἐπὶ τῆς οδοῦ Κάνι-
γος 7 γραφεῖα καὶ ἐργαζομένων κα-
θημερινὰς ἀφιλοκερδῶς. Τοπικῶς διευ-
θύνεται ὑπὸ Ἐφορίας συγκεκλιμένη
δὲ ἐπιλεκτικῶς κατοικῶν τῆς νήσου τῶν
κ.κ. Ἀντωνίου Πρωτοψάλτη διευθυ-
νοῦ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ποταμοῦ ὡς
προέδρου, Σταύρου Μεγαλοκονόμου
ἐργοστασάρχου ἀντιπροέδρου, Σταύ-
ρου Ποταρά πρώην ἀξιωματικοῦ Ἀστυ-
νομίας πόλεων Ταρίου, Βύρωνος Δα-
πόντε ἐπιχειρηματίου καὶ Κοσμά Πα-
στοῦ Τραπεζιτικοῦ μελῶν, ἐργαζομέ-
νων ἀνευ ἀμοιβῆς καὶ χάριν τῆς ἱερῶ-
της τοῦ σκοποῦ καὶ μόνον θέσαντες
ἑαυτοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς γεννε-
τείας. Τὰ ἐτήσια ἐξόδα τοῦ οἴκου ἀ-
νέρχονται σὲ 1.300.000 δρχ. τὰ δὲ ἐ-
σοῶντα τοῦ τὰ προερχόμενα ἀπὸ εἰσοδή-
ματα κληροδοτημάτων καὶ δωρεῶν κυ-
μαίνονται στis 900.000 δρχ. ἀφιέμε-
νον παθητικῶς εἰς τὸν πρώτον χρόνον
ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ 400.000
δρχ. Εἶναι νομιζομεν τῆς ὥρας τὰ φέ-
ρωμεν εἰς γνῶσιν καὶ ὡς παράποντον
ὅτι τὸ Υ.Κ.Υ. ὑπεσχέθη δύο φορές ἐν-
ίσχυσιν ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δρχ.
ἡλθ. τὸ ὅλον 2.000.000 ἀλλὰ δυστυ-
χῶς καὶ ἔως τώρα μετεφράσθη σὲ 200.
000 δρχ. ἡλθ. μιὰ ἐλαχίστη πρᾶξις ἀ-
φαιρέσεως ἑνὸς μηδενικοῦ. Ἀς κεν-
τρισθόντες ὅθεν τὰ φιλανθρωπικὰ αἰσθή-
ματα τῶν Παγκυβερνήτων ὅπου γῆς καὶ
ἄς συνδράμουν παντοιοτρόπως τὸ ἄ-
γιον αὐτὸ Ἰδρυμα τὸ ἀνέλεθ στο ὕψος
τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς του καὶ τὰ πλη-
ροῦθον ἀκέραια οἱ σκοποὶ τοῦ πού τυ-
χάνη, ὑπόδειγμα διοικητικῆς τάξεως, ὑ-
πόδειγμα ἐσωτερικῆς πειθαρχίας καὶ ἀ-
μοιβαίου σεβασμοῦ πρὸς τὸν συνάν-
θρωπον καὶ διὰ τοῦς ἔχοντας ἀνάγκη
εἰς τὴν δούσιν τῆς ζωῆς.

Ἐως ἐδῶ κατὰ τὸ δυνατόν ἐπαρουσίασαμεν ἀντικειμενικότητα καὶ ἀκριβοδικαία τὴν διττὴν ὑπόστασιν τῶν δύο ἰδρυμάτων μας. Ἀπὸ τὴν περιορισμένην αὐτὴ ἐκθεσὶ καὶ ἀπὸ τῆς τήσεως ἄλλες λεπτομέρειες πού συνοψιζοῦνται καὶ δὲν ἐπιπρέπει ὁ χώρος νὰ καταχωρηθοῦν θὰ προτείναμε τὴ λύσι πού νομίζομε μόνην γιὰ νὰ σώσῃ καὶ νὰ διατηρήσῃ εἰς τὸ ἐπίπεδον ἐκείνου πού θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτελοῦν ἀπερίπαστα τὸν θεῖον προορισμὸν τοὺς. Ἄνεφθθη κατ' ἀρχὴν ὅτι προσπάθεια καταβάλλεται τὸ κτίριον τοῦ Νοσοκομείου νὰ κρατηθῇ μετὰ δεκανικία καὶ κατὰ τὴν γνωμοδότησι τοῦ κ. Κατσούλη τμηματάρχου Δ)σεως Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Διαμερίσματος Πειραιῶς καὶ ἐνθέρμου φίλου τῶν Κυθρίων, καθὼς καὶ τὴν νεοαφιχθέντων Ἰατρῶν ὅσα κι' ἂν δαπανῶνται πλέον, τεχνικῶς καθίσταται πλέον ἄχρηστον καὶ ἀρχιτεκτονικῶς δὲν συμβιβάζεται πλέον μετὰ τὸν προορισμὸν του. Ἡ ὑπάρξις τοῦ νομικοῦ προσώπου Τ.Ν. πού διαχειρίζεται ὠρίσμενα κληροδοτήματα ὑφίσταται χάρις εἰς τὴν τύχην καὶ τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων, λόγῳ τοῦ αἰφνιδίου θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Κληροδότου Ν. Τριφυλλοῦ πού δὲν τοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν του νὰ ἀκυρώσῃ τὴν τοιαύτην διαθήκην του καὶ νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν ἑτέραν τοιαύτην πού συνέστησε τὸ Τ.Ν.Κ. Ἄρα οὐσιαστικὰ καὶ ἠθικὰ τὸ

**ΔΥΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ
ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ**

Παρουσιάζει ο ΠΑΝΟΣ ΦΥΛΛΗΣ

Με τη λήξη του 1976, ήρθαν στα χέρια μου δυό καινούργια Τσιριγώτικα βιβλία:

- 1- Τὸ «ΕΙΚΟΣΙ ΠΡΩΤΟΛΕΙΑ» τῆς
Ἀννίτας Π. Παναρέτου καὶ
2- Τὸ «ΑΜΛΕΤ ΤΟΥ ΣΑΙΞΠΗΡ —
ΗΛΕΚΤΡΑ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
καὶ τὸ «ΑΓΡΑΦΟΝ» τοῦ ΣΙΚΕ-
ΛΙΑΝΟΥ», τοῦ Μανώλη Βικέτου.
Ἀφοῦ εὐχαρστήσω θερμὰ καὶ τοὺς
δύο γιὰ τὴν τιμητικὴ πρὸς ἐμὲ προ-
σφορά τους, δὲ παρουσιάσω μαζὺ - μα-
ζὺ καὶ τὰ δύο αὐτὰ καινούργια Σοιρι-
γώτικα βιβλία ἐπεὶ δι, ἀπὸ τῆ δικῆ μου
«γωνία ὁράσεως» δ' ἀκρίνω μιὰ παράλ-
ληλη πορεία τῶν νέων μας ἀπ' τῆ μιᾶς
—ἐδῶ ἔχομεν τὴν Ἀννίτα τὴν εἰκοσά-
χρονη σὰν ἐκπρόσωπον τῶν νέων — μέ-
τους ὅμοιους ἀπὸ τὴν ἄλληλ' — ὥπως
ἐδῶ ἔχομεν τὸ Μανώλη Βικέτο.

Ταύτιση θὰ τὴν ἔλεγα κι' ὃχ παράλ-
ληλη αὐτὴ τὴν πορεία τῶν νέων μας μέ-
τους ὥριμους, χωρὶς νὰ φοβῶμαι μὴν
παρεξηγηθῶ ἀπ' τὸν κολοσσὸ Μανώλη.
Ἀντίθετα, εἶμαι βέβη ος, θὰ χαρῇ τὴν
τόλμη μου αὐτῇ. Ξέρω καλὰ τὸ μεγα-
λείο του, τὴ λατρεία του γιὰ τοὺς νέ-
ους μας...

— Τα «ΕΙΚΟΣΙ ΠΡΩΤΟΛΕΙΑ» λοιπόν είναι μία μκρή συλλογή από είκοσι ποιήματα —τά πρώτα— της Α.Π. Π., γραμμένα όλα ως παραδοξοακό στιχο πού α'ι' την άρχή ως τό τέλος τους άναδίδουν τρυφεράδα κι' εύαισθησία μία και καταπίνονται με υπέρμω μου προβληματισμούς, υπέροχο χαρακτηριστό κι γνώρισμα της σημερινής ζωτνας και υπεύθυνης νεολαίας μας. Αύτους τους προβληματισμούς άκριβώς πού συνέχουν τά νεϊδά όλου τού κόσμου.

“Άπειρη είναι ακόμα ή εικόναχρονη φοτηγιοϋλα μας – ή Άννιτα φοιτῃ στο δϋετϋρο ἔτοσ τῃς Γαλλικῃς Φιλολογιάς τοϋ Πανεπιστημιοϋ Άθηνων, ἁπειρη στῃ Μετριοκῃ τοϋ παροδοσαιοϋ στίχοϋ. Κάνει μερικῃ σφάλματα λοιπόν στῇν τεχνικῃ τοϋ στίχοϋ ποϋ, μῃ λίγῃ μελέτῃ και προσοχῃ, είναι βῃβαιο πῶς δῂν ἔθα ἃ ἔπανάλῃθῃ. Οϋτε ἄλλωσ ὑποκαρμίζοντῃ τῃς σημοσιῃς ἃ ἔδωκαν τῃς γραμμῃζοντῃ τῃς τεχνικῃ σφάλματα ὄταν

Τ.Ν. υφίσταται παρά την βούλησιν τοῦ διαθέτου. "Όταν πρὸ ἔτους καὶ πλεον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Λέσχην τοῦ Σύντε- νει πίνοντας τὸ καφέ μας μετὰ το μέ- γαλο Κυθρίο πατριώτη, φιλόδημον καὶ ἐκλεκτό μου φίλο Ν. Λουράντο συζητούσαμε τὸν ἐγκαινισμὸ τοῦ Γη- ροκομείου, ὁ πολὺπειρος καὶ πρακτι- κώτατος Γέρων μοῦ λέει: «Ἀγαπήθη μου Γιάννη ἐξῆλθι τὴ γνώμη ὅτι τὰ δύο Ἰδρύματα τοῦ νησιοῦ γιὰ πολλοὺς λό- γους δὲν ἔπρεπε νάνα χωριστά, μὰ ἓνα, πού νὰ τὰ στεγάξῃ καὶ τὰ δύο καὶ τὸ ἄλλο ὑπάρχον νὰ χρησιμοποιηθῇ γιὰ κατὰ ἄλλο πού ν' ἀποδίδῃ γι' αὐτά. Δὲν τὸν ἀντέκρουσα ἀλλὰ μέσα μου ἐγὼ ὁ ἄπειρος διεφώνησα. Ἐκ τῶν πραγμάτων τῶρα ὁπόλυτα δικαιολογῶ τὸν γηραδὸ σοφὸ φίλο μου καὶ τοὺς ἰ- σχυρισμοὺς τοῦ πού συμφωνοῦν μετὰ τὴν τυμωρὴ δική μου μελέτῃ πού καταλή- γει ὅτι: Τὸ Τ.Ν. νὰ παύσῃ νὰ υφίστα- ται: καὶ νὰ συγχωνευθῇ εἰς τὸ Τ.Ν.Κ. Νὰ τελειοποιηθῇ τὸ Γηροκομεῖον καὶ νὰ ἐπεκταθῇ ὅσον χρειάζεται νὰ στε- γάσῃ καὶ τὸ Νοσοκομεῖον.

Τότε, και μόνον τότε το νησί μας θα άποκτήσει, σε ένα, δύο τέλεια ιδρύματα, τα όποια θα κατευθύνονται από τους εκάστοτε εκλεκτούς και κορυφαίους συμπατριώτες εις το Κέντρον, θα διοικούνται από δύο Τοπικές έφορίες με ξεχωριστές έξουσίες και διοικητικά και οικονομικά καταστατικά, συγκεντρώνας από ντόπιους Πατριώτες Κυθηρίους και που θα έχουν τεράστια οικονομικά ώφέλη, συγχωνευομένων όλων των έσωτερικών έξόδων των και περιοριζομένων εις το ελάχιστον. Το δε οικονομήμα του Νοσοκομείου άς διατεθώ άνάλογως των περιστάσεων δι' άλλους σκοπούς προς ώφέλειαν και έξυπνότητην του κεντρικού ιδρύματος. Τότε αυτόματως ταχτοποιήται και το Σκλάβειον Κληροδότημα στο **QLD AUSTRALIA** σύμφωνα με τίς όποιήσεις του αύστραλιανού νόμου και τα εισοδήματά του θα εισρέουν εις το Ταμείον του T.N.T. δι' αυτού προς έν εκκληροδοτήθησαν σκοπόν των. Κάνω πατριωτική έκκλησι στάν δύο Νομικά πρό-

ἡ οὐσία ὅλων τῶν κειμένων της ἀνα-
δίνεται αὖν ὁλόσωστη καὶ ἀνθρώπινη
πέρα ὥς πέρα.

Συγκινησεις άπλές της καθημερινής ζωής, όντερα και νεανικές έλθυμίες, μεταπλάθονται σέ ποιήματα από την Α.Π. και μάς ξαναδίνουνται ταπεινά ταπεινά και γιά τούτο συμπαθητικά κι άγαπημένα. Τέτο α είναι τα μία περίπου ποιήματα της πού, όπως ή ίδια μάς τονίζει στό μικρό προλογικό σημείωμα τού β βλίου της «...γράφτηκαν σέ ηλικία από 12 - 17 χρόνων...». Τά άλλα μιά όπως είναι ποιήματα προβληματισμών και ένδ σφερότων άνιμφοιθήτητάς ώριμότητάς και καθολικών προεκτάσεων, όπως είναι τα ποήματα «BIETNAM» «ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ» και «ΑΝΑΖΗΤΗΣΙ».

Αυτά της τὰ ποιήματα μὲ τὴν ὁλο-
σωστη κατεύθυνση, ὄχι μονάχα ὑπό-
ρχονται μὰ κατακοῦν κ' ὅλας θέσε-
ς σωστὲς γιὰ παραπέρα ἐπιτεύγματα παν-
ανθρώπινων ὁραματῶν.

Και η γλαφυρή παρηγορία και έκφραση μις υπερώριμης αντίστασης ενάντια στο «κακό και στη ρήψη» —πού, έμεινε, οι άσπορομάλληδες τώρα, στα έκα-
στοί μας χρόνια, τότες, ούτε που ται-
μούσαμε να φανταστούμε (έ Μανώλη
τί λέει;)— προεξοφλούν μ'άν άδουλη
έπιτυχία παρά τίς φοβερές δυσκολίες
πού αντιμετώπιζει ό νέος άνθρωπος
σήμερα, μιά σίγουρη οικοδόμηση μις
υπέροχης 'Ηθ κής του μιά και η δική
μας, τών παλιών, γέρασε, τόσο πού
δέν μπορεί πιά να πάρη τ'ά πόδια της,
να σταθή όρθια...

Θα παραθέσω μονάχα τὸ τελευταῖο τετράστιχο ἀπὸ τὸ ποίημά της «ΠΟ-
ΛΥΤΕΧΝΕΙΟ» ποῦ ὑπογραμμίζει πεντα-
κάθαρα ὅσα ἐδῶ ἰσχυρίστηκα γιὰ τὴν
Ἀννίτα.

«...Κι' αυτό τὸ ἀγόρι πούχυσε τὸ αἷμα του, θυσία, πὺ δέχτηκε περίφανα μὲς στὴν καρδιά μιά σφαίρα, ἔγραψε μιά μοναδική κι' ἀξέχαστη ἱστορία: ἔγραψε τὸ Εὐμῆρῳμα σὲ μιά καινούργια μέρα...»

(ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ Ή ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

οὐα να προσέξουν την πρόταση προ-
καταλήψεως ή δικαιολογίας, να άρθουν
εις τὸ ὕψος τῶν πατριωτικῶν καὶ ἀν-
θρωπιστικῶν αἰσθημάτων των καὶ νὰ
τὴν υἱοθετήσουν με τὴν βεβαιότητα ὅ-
τι τὸ νησί θὰ τοὺς εὐγνώμωνῃ καὶ ὁ
ἱστορικὸς θὰ ἀποθανατίσῃ τὸ πέρα-
σμά τους.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
-ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ-
Ἐκδομένη ἐν Ἀθήναις
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1924
ΠΕΡΙΟΔΟΣ: Ε'
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1976
ΙΔΡΥΤΗΣ:
ΠΑΝΑΓ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ:
(1879) 1924 - 1972
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΡΗΣ Π. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ
Κοκκιναρᾶ 18 - Κηφισιά
Τηλ.: 8015.546 - 8017.969
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΑΡΧΙΜ. ΚΟΥΡΚΟΥΤΗΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ
ΑΡΗΣ ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ
ΥΠΕΥΘΥΝ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΒΕΡΑ ΚΟΡΙΔΗ
Ἱπποκράτους 65.
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: «ΙΩΛΚΟΣ»
Ἱπποκράτους 65 Ἀθήναι
Τηλ.: 618.684
ΣΥΝΑΡΜΟΛΑΙ:

Εσωτερικοῦ :	
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ.	200—
ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ.	150—
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ	
ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ:	
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡΧ.	500—
ΕΞΑΜΗΝΟΣ: ΔΡΧ.	300—
Ἐξωτερικοῦ :	
ΓΕΝΙΚΩΣ: Δολάρια 20 ΕΤΗΣΙΩΣ	
(περιλαμβανομένης ἀεροπορικῆς	
Ἀποστολῆς)	
Τιμὴ φύλλου Δρχ. 10	

